

[Jensen-Broby.]

Disse skrappe Bestemmelser kan tinglyses, og hvis et nedlagt Forbud tinglyses, maa, efter at Tinglysning af Forbud eller af Beslutning i Medfør af § 16 har fundet Sted, den paagældende Ejendom ikke prioriteres eller omprioriteres med offentlige Midler, hvorved i denne Lov forstaaes ikke alene Stats- og Kommunemidler, men ogsaa Midler fra Overformynderiet, Kreditforeninger, Hypotekforeninger, Sparekasser, Forsikringselskaber og Legatmidler. Det vil i Virkeligheden sige, at den Ejer, der har faaet et Forbud, er prisgivet, han vil ikke kunne faa offentlige Penge i sin Ejendom.

Saa er der ogsaa Retfærdighed til. Det skal ikke siges, at denne Lov ikke søger at skabe Retfærdighed. Ejeren kan, naar han har faaet et saadant Forbud, hver 1. Oktober faa Omvurdering til Ejendoms-skyld, og der staaar da meget smukt, at man skal tage Hensyn til Forbudet. Sig saa ikke, at Lovforslaget ikke er human!

„Boligtilsynet har Pligt til at give det sociale Udvalg (i København Magistraten) Meddelelse om de Tilfælde, i hvilke Personer, der er under egentlig offentlig Forsorg, betaler en Husleje, der skønnes at være urimelig høj i Forhold til det udlejedes Værd, og det sociale Udvalg træffer derefter Bestemmelse om, hvorvidt offentlig Hjælp skal gøres afhængig af, at de paagældende flytter til en egnet Lejlighed.“

Der staaar blot ikke noget i Lovforslaget om, at Boligtilsynet har Pligt til at anvise en anden Lejlighed til en billigere Pris, og det er en væsentlig Mangel ved denne Paragraf. Jeg tror, at der er mange af disse, som jeg indrømmer daarlige Lejligheder, der kunde være Grund til at forandre og faa Folk ud af, og jeg tror ogsaa, at Huslejen er for høj; men hvad kan det hjælpe, hvis man ikke har Midlerne til at anvise dem andre Steder at flytte hen? Og det er det, jeg er bange for man vil komme til at mangle disse Steder.

„Er en Beboelseslejlighed saa overbefolket, at dette efter Boligtilsynets Skøn er skadeligt for Beboernes Sundhed, er Tilsynet bemyndiget til at forbyde Lejlighedens Indehaver at have Personer, der ikke henhører til vedkommendes Familie og Husstand, boende hos sig. Hvis Antallet af Beboere ikke derved nedbringes saa meget, at Overbefolkningen ophører, kan Boligtilsynet paalægge Ejeren at opsigse Beboerne til at fraflytte Lejligheden. Om fornødent kan Tilsynet i saa Tilfælde selv foranledige,

at Udflytningen sker, og fastsætte en Grænse for Antallet af Beboere i Lejligheden.“

Men dør kommer igen Spørgsmaalet: Hvor kan disse Mennesker flytte hen? Man stiller stadig væk Krav — og vi indrømmer, at der er uheldige Forhold —, men man glemmer i dette Lovforslag at anvise, hvor man skal faa Plads til disse Mennesker.

„Finder Boligtilsynet, at Opholdet i Lejligheder, der indehaves af Familier med Børn, paa Grund af slet Vedligeholdelse, utilstrækkelig Renholdelse, uhensigtsmæssig Indretning eller af andre Grunde er skadelig for Børnenes Sundhed, har Boligtilsynet Pligt til at underrette Børneværnsudvalget (i København Børneværnet) derom.“

Ja, ogsaa her har man glemt at fortælle noget om, hvordan man skaffer en anden og mere passende Lejlighed.

Jeg har brugt ret mange Ord til at gennemgaa disse Kapitler i Lovforslaget, fordi jeg mener, at det er af Betydning, naar man stiller store Krav, saaledes som her er gjort, fra det offentlige Side, at man saa ogsaa kan henvise til, at disse Krav virkelig kan gennemføres.

I de fire Kapitler i Lovforslaget, som jeg nu har nævnt, er altsaa Boligtilsynets Beføjelser optrukket. Jeg tror, at hvis man gaar frem efter Lovens Bogstav, kan man sige, at saa mangler der ikke noget med Hensyn til Myndighed til at gennemføre en fuldstændig Revolution paa Boligvæsenets Omraade, men det er min Overbevisning, at vi slet ikke kan skaffe de tilstrækkelige Boliger, som opfylder de Betingelser, som er stillet i Lovforslaget, og det er ogsaa min Overbevisning, at man vil fordyre Lejlighederne meget betydeligt for de Befolkningslag, som hidtil har boet i disse mere eller mindre defekte Lejligheder, ja, at man simpelt hen vil gøre dem husvilde. Kommunerne maa derfor være indrettede paa at bygge Masser af Lejligheder og stille dem til Raadighed for en Leje, som de kan betale, og det vil sikkert ikke blive nogen helt billig Historie. Jeg kan godt se, at der er Boligforhold af en saadan Karakter, at der trænges til at rette paa dem, men jeg tror, man er gaaet lovligt vidt med de Bestemmelser, man stiller op i Lovforslaget.

Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilsagn om en velvillig Behandling i Udvalget med Hensyn til de uheldige Forhold, der nu findes, men jeg kan paa Forhaand sige, at vi mener, Lovforslaget paa mange Punkter gaar alt for vidt, og vil man gøre sig